

runt. Tertia die castellum, quod contra Antiochen-
ses firmavimus, aggrediuntur. Sed nil profecerunt.
Rogerium tamen castellanum insulæ vulneraverunt,
unde mortuus est. Videantes quia ex illa parte nihil
proficerent, montana ascenderunt. Nos autem contra
illos egressi, victi sumus ab illis atque fugati. Ipsi
vero nobiscum muros ingressi, illum diem et noctem
sequentem insimul fuimus, distantes ab invicem
quasi uno lapidis jactu. Sequenti die aurora appa-
rente, altis vocibus Baphometh invocaverunt; et nos
Deum nostrum in cordibus nostris deprecantes,
impetum facientes in eos, de muris civitatis omnes
expulimus. Ibi mortuus est Rogerius de Bithiniaca-
villa. Ipsa vero castra moventes, totas civitatis por-
tas obsederunt, ad redditionem cupientes nos com-
pellere inopia victus.

Positis ergo in tanta tribulatione servis suis Deus
auxiliatricem dexteram suam porrexit, et divina
revelatione lanceam, qua perforatum est corpus
Christi, misericorditer revelavit. Latebat autem in
ecclesia Beati Petri sub pavimento quasi duas sta-
turas hominis. Inventa ergo ista pretiosa margarita,
cor omnium nostrorum revixit; et vigilia apostolorum
Petri et Pauli accepto inter se consilio, miserunt
nuntios ad Corbaran, qui dicerent: « Hæc dicit
exercitus Domini: Recede a nobis, et ab hæreditate
beati Petri: alioquin armis fugaberis. » Quo audito,
Corbaran evaginato gladio juravit per regnum et
thronum suum quod defenderet se de omnibus Fran-
cis, et dixit se terram possidere et semper posses-
surum juste vel injuste. Mandavit enim quod nec
verbum ab illo audirent, donec, derelicta Antiochia,
Christum denegarent et legem Persarum profite-
rentur.

His auditis, Christiani confessione mundati,
perceptione corporis et sanguinis Christi firmi-

ter armati, parati ad prælium, portam egressi sunt.
Egressus est primus omnium Hugo Magnus cum suis
Francis. Deinde comes Northmannorum atque Flan-
drensis. Post istos venerandus episcopus Podiensis,
et acies comitis S. Ægidii. Post illum Tancredus.
Ultimus omnium Boamundus invictissimus. Acie-
bus ergo ordinatis, lancea Domini præeunte et ligno
Dominico, cum fiducia maxima cœperunt præliari,
Deoque juvante prædictos principes Turcorum con-
fusus et omnino victos in fugam verterunt, et innu-
meros eorum occiderunt. Revertentes igitur cum vi-
ctoria, grates Domino egimus, et solemnitatem apo-
stolorum cum lætitia maxima celebravimus. Ipsa die
redditum est nobis castellum, filio regis Antiochen-
sis cum Corbaran in fugam verso. Ipse rex, die qua
reddita est civitas, fugiens a rusticis interemptus
fuerat in montanis.

Hæc ideo mandavimus vestræ paternitati, ut de
ereptione Christianorum et de libertate Antiochen-
sis matris Ecclesiæ gaudeatis, et pro nobis omnibus
Deum devotius exoretis. Confidimus enim multum
in vestris orationibus; et quidquid proficimus, non
nostris meritis, sed vestris precibus reputamus.
Nunc ergo precamur ut terram nostram in pace cu-
stodiatis, et ecclesias et pauperes de manibus tyran-
norum defendatis. Precamur etiam ut de falsis pe-
regrinis consilium capiatis, quatenus aut signum
salutiferæ crucis iterum cum pœnitentia assumant,
et iter Domini peragant, aut periculo excommuni-
cationis subiaceant. Sciatis pro certo quia janua
terræ aperta est nobis; et inter alios bonos nostros
eventus, rex Babylonis missis ad nos nuntiis, dixit
se obedire nostræ voluntati. Valet. Obsecramus in
Domino Jesu, ut omnes ad quos hæc epistola per-
venerit, pro nobis et pro mortuis nostris Deum ex-
orent.

ODONIS BAJOCENSIS EPISCOPI

CHARTA

Per quam Jarentoni S. Benigni Divionensis abbati monasterium Sancti Vigoris Bajocensis
concedit.

(Anno 1096.)

[DOM PLANCHER, *Hist. de Bourgogne*, t. I, Pr., p. 32, ex archivis abbatiæ S. Benigni Divion.]

In nomine sanctæ et individue Trinitatis, ego Odo
Bajocensis episcopus cogitans peccatorum meorum
immanitatem, perpendens etiam districti iudicis
de actibus meis discussionem, pro remedio animæ
meæ et parentum meorum, et pro requie episcopo-
rum hujus sanctæ sedis Bajocensis, et canonicorum
qui dormierunt, qui sunt et qui futuri sunt, consti-
tuo et do Deo et Sancto Benigno, Jarentoni abbati
Divionensi et successoribus ejus et fratribus ejusdem

cenobii futuris et præsentibus, monasterium Sancti
Vigoris de Monte Chrismatis cum appenditiis suis,
videlicet plenam decimam totius villæ, in qua mo-
nasterium situm est, et omnium ad eandem villam
pertinentium, et quidquid ad ecclesiam, quæ ibi erat
prius, pertinebat cum presbytero et universis con-
suetudinibus suis, et præterea medietatem ejusdem
totius villæ, tam in hominibus et territorio, quam
in cæteris redditibus cum medietate annualis mer-

cati quod fit ibidem, in festivitate omnium Sanctorum, et quatuor Burgenses, duos in Campo Florido, et duos ad Pontem Oliberti cum terra et consuetudinibus eorum, et apud quamdam villam, quæ vocatur portus Piscatoris, cum terra in qua manent, et navi sua et consuetudinibus ejus. Et plenam decimam de tota Chricea villa, cum terra et omnibus quæ ad Ecclesiam pertinent, et Ecclesiam Detor, et de Crusseio et de Ulferes, et de Colgrino, cum plenis decimis et terris quæ ad ipsas ecclesias pertinent, et terris presbyterorum. Hæc itaque omnia sicut ea etiam jam pridem et tempore Guillelmi fratris mei regis Anglorum, ac Northmanniæ comitis, præfata Ecclesia sancti Vigoris possidere visa est, et quidquid ipsi dono, trado, laudo et concedo Ecclesiæ Divionensi, assensu et laude canonicorum, et fidelium nostrorum, salva reverentia et debita obedientia sanctæ Bajocensis matris Ecclesiæ. Constituo etiam ibidem fieri sepulturam corporis mei et successorum meorum et canonicorum ritu sempiterno laude eorundem canonicorum. Quod si adeo creverit locus ipse ut abbas ibidem juste possit constitui, videlicet ut tanti sint redditus qui hoc possint pati, abbas quoque Divionensis et episcopus Bajocensis communiter id tractaverint et simul judicaverint expedire; abbas Divionensis de suis in capitulo Divionensi electionem faciet, et personam electam assignabit episcopo Bajocensi, qui ordinatus sub eodem abbate erit, et eandem potestatem quam prius in præfato monasterio tam super ipsum quam super cæteros abbas Divionensis habebit. Istud sane donum laude et assensu domini mei comitis Northmanniæ Roberti confirmatum est, qui et dedit eidem monasterio Sancti Vigoris plenariam libertatem, videlicet omnes consuetudines per totam terram suam quæ ad illum pertinebant de dominicis suis rebus, tam in passagio et teloneo, quam in cæteris redditibus, et de suo proprio in quotidiano usu fratrum ib-

A idem Deo servientium onera quatuor asinorum de viridi ligno in nemore suo Verneio; et quisquis de terra sua aliquid de suo præfato monasterio traderet, id sibi ratum fore concessit, ne occasione juris sui ullo modo posset revocari, et ut monasterium idem Ecclesia Divionensis possideret jure sempiterno. Quisquis igitur cartam hanc donationis infringere tentaverit, ira Dei veniat super eum, deleatur de libro viventium, et cum justis non scribatur, et sit anathema Maranatha, usque in diem Domini, nisi resipuerit: qui autem ista laudaverit, et fidelis cooperato accesserit, pax super illum et benedictio usque dum videat Deum Deorum in Sion. Et ut hæc charta firma et inconvulsa permaneat, sigilli nostri impressione eam firmavi, et testibus corroborandam tradidi.

† Ego Odo Bajocensis episcopus hanc chartam lectam et perlectam confirmo et suscribo.

† Signum Roberti nobilissimi comitis Northmanniæ.

† S. Willelmi decani.

† S. Rodulphi archidiaconi.

† S. Helgaldi archidiaconi.

† S. Roberti de Tribus Montibus.

† S. Willelmi de Archis monachi.

† S. Eugebranni filii Hilberti.

† S. Willelmi de Bretulio.

† S. Willelmi de Similiaco.

† S. Willelmi de Columberiis.

C Anno ab Incarnatione Domini 1096, indict. iv, concurrente ii, anno xix principatus domini Roberti, Willelmi regis Anglorum, filii ducis Northmanniæ, hæc charta confirmata est et sigillo suo signata.

Actum publice Bajocas; mense Maio, die 24 ejusdem mensis, ix Kal. Julii, luna xxvii, feria septima, bissextili anno.

HUGONIS EDESSENI ARCHIEPISCOPI

Epistola ad R. Remensem archiepiscopum et canonicos SS. Apostolorum et B. Symphoriani.

Reliquias S. Thaddæi et Abagari regis mittit.

(MARLOT, *Metropol. Rem.* II, 241.)

R..... Dei gratia venerabili Remensi archiepiscopo et canonicis SS. apostolorum et beati Symphoriani, Hugo, eadem gratia Edessenæ urbis archiepiscopus, salutem et fraternam in Christo dilectionem.

E..... regis Hierosolymorum et vester capellanus, post captionem comitis Jozelini cum prædicto rege ad Edessam urbem veniens et quosdam amicos suos de partibus vestris, honestos valde viros in

D Ecclesia vestra reperiens, consilio cum illis habito super ecclesia Apostolorum et beati Symphoriani, in qua eum præfecistis, quæ etiam antiquitus sedes existit episcopalis, et quod nullum corpus nominati sancti in ea jaceret illis intimavit, et quod petere vellet innotuit, et quod devote petiit re vera assecutus est. Tandem itaque Deo volente, et rege coadjutore, sed et nostra permissione ab Ecclesia nostra a thesaurum recepit pretiosissimum, videlicet re